

Csongor Andrea A KIS SPAGETTIPÁNTOS

 ligetmuhely.com/csongor-andrea-a-kis-spagettipantos/

Aznap elütöttem egy kutyát.
Lekéstük az orvost.
Eltévedtem. A gyerekek figyeltek.
Megfeszült az izom, ami ilyenkor megfeszül.
Este tízre mind aludtak,
a lakás tiszta, kislámpa fényében
a konyha krómja csillogott.
Felvettem a rózsaszín, spagettipántos hálóingemet.
„Beszélünk kell.”
De végül nem arról beszéltünk, más lett a téma,
először óvatosan, azután zavartan,
az évekhez képest röviden.
Hogy mostantól mással, máshol,
és főleg máshová, így valahogy.
Mit mondhattam akkor?
Köntösre váltottam a spagettipántost
(középkorú egyenruha),
az okafogyottat, a hiábavalót
– semmit sem mondtam akkor.

kép | [stokkete](https://www.stokkete.com/), [adobe.com](https://www.adobe.com/)